

Eto toliko smo godina čekali da povežemo Lijepu Našu. Autor je „slučajno“ Â propustio kazati kako je Austro-Ugarska integrirala BiH u svoje granice, pa kako je Hrvatska bila dio Austro-Ugarske, jasno je da je do 1918. godine Hrvatska bila cjelovita. Govoreći u terminima godina to je razlika od 104 godine, puno ali daleko manje od 300 godina. Ma koliko mi šutjeli o tome bivša kraljevina pa samoupravna Jugoslavija nisu ugrožavale granice Lijepe naše. Narod bi kazao: „Laži, laži laži me ti me lažeš najbolje“.

Današnja pretjerivanja, uključivo neistine (izraz Andrije Hebranga za laži) pokazuju kako smo duboko ostali na Balkanu. Zadnjih dana Pelješki most dobiva sve više na značaju u javnom prostoru. Od jučer sredstva javnog priopćavanja se takmiče (kao u finišu lude utrke) kako bi objasnili značaj Pelješkog mosta. Bit će nagrade, nije Beg cicija.

Očito ima puno prijemora u kratkoj povijesti pelješkog mosta. Najprije zagovornici, a potom glasni protivnici Pelješkog mosta. Pored europskih sredstava most je financiran sredstvima Â Europske investicijske banke. Mi nismo dali ništa. Sve su dali drugi! Hrvatska pamet, u maniri dobrog balkanskog birokrate (dobro je čitati Benakibu – Branislava Nušića), angažirala je jednu europsku (Austriju) i jednu gotovo europsku državu (Tursku). Glavni posao su dobili Kinezi koji su sjajno obavili posao i tako postali mora ostalim europskim graditeljima mostova. (Usput rečeno gdje su hrvatski graditelji mostova?) Jedni lovu, drugi posao, a sve kako bi hrvati konačno nakon 300 godina ujedinili svoje područje i pokazali svu svoju snagu zahvaljujući Andreju Plenkoviću. Današnji komentatori Pelješkog mosta tako odano poručuju našem premijeru kako bi ga mogli daleko vjernije služiti od postojećih ministranata. Besmislena je izjava iz Bruxellesa kako je Pelješki most financiran iz europskih fondova i kako je on važan za hrvatsko gospodarstvo. Â Gospodo iz Bruxellesa nemojte brinuti naš će premijer Andrej Plenković javno, iskričavo i kreativno, kazati kako je Hrvatska pokazala da je najbolje mjesto svim balkanskim zemljama - EU. Bit će to priča za pamćenje u kojoj će se jasno kazati kako nije dobro da ostale zemlje slušaju svoje političare kada spominju probleme u procesu približavanja EU. Dovoljno je pogledati događanja u Hrvatskoj. Ne radimo ništa ili gotovo ništa. Ono što radimo su „kahlice“ koje peremo za vrijeme turističke sezone upravo onako kao što smo to radili u vrijeme bivše države. Supek je bio u pravu, sve se profesije u Hrvatskoj svode na tri „K“. Ni Supek nije vjerovao da ćemo se tako brzo odreći suvereniteta i postati europsko Kosovo. Svi smo bili u euforiji kako je moguće nešto učiniti. Na brdovitom Balkanu nije moguće ništa učiniti. Iz navedenog slijedi da Slovenija nije nikad bila na Balkanu. Sa svojih dvadeset i više tisuća eura po glavi stanovnika postala je dio Europe kao što je to uvijek bila.

Dernek kojem danas svjedočimo jasno Â kaže kako demokracija nije 'mana' iz neba već je valja zaslužiti. Mi u kompleksnom pristupu demokraciji (zapravo smo kompleksni i sustavni u pristupu bilo čemu ili bilo komu, posebice ako netko daje lovu i to što više to bolje), nismo zaboravili na

demokraciju koja ionako više nije važna jer je Hrvatska kao ravnopravna članica Eu osigurala svojim građanima. A demokraciju u ostalim zemljama članicama pa je smiješno, kako obično nazivaju oporbene izraze HDZ-ovci, A govoriti o demokratskom deficitu. Što više neshvatljivo je i nerazumljivo kako građani Lijepe Naše nisu svjesni postignuća i potencijala upravo ovog i ovakvog HDZ-a. To je posebno vidljivo u snažnom i uvjerljivom djelovanju gospodina gradonačelnika grada Zaprešića koji ne mari za zakone baš onako kako se to učinkovito radi na brdovitom Balkanu. To je potrebno shvatiti i razumjeti kako bi kazao naš premijer koji uvijek govori u kontekstu (nije jasno čega) ali dobro zvuči. I to je puno na ovom Brdovitom Balkanu. Zato je naš premijer u opasnosti od Balkana jer Balkan ostaje Balkan a atribut europski vrijeda pravog i odanog balkanca. Osim toga nepostojanje pravne legitimacije Europske komisije pokazuje da je balkanska ispred demokratske kulture, pa prema tome, samo je vrijeme kada će naša balkanska filozofija u potpunosti poništiti europske demokratske standarde. Tisućama godina balkan je razarao. Nema razloga da to ne čini i u buduću.